

Nieuwsbrief Kroatië najaar 2014 (1)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal,

Zoals jullie allemaal kunnen lezen zitten we weer in Kroatië.

Ons bezoek is twee ledig, eerst willen we de kinderen van het afgelopen jaar nog even terug zien en ook proberen we nog andere scholen te bezoeken waarvan de kinderen de jaren er voor bij ons op het kamp zijn geweest.

Ieder jaar vallen daar weer wat scholen van af en komen er ook weer scholen bij. De kinderen van ons aller eerste kamp zijn vaak allemaal al getrouwd en velen van hen hebben zelf ook al weer kinderen. Dat kan ook niet anders na 17 jaar kampen organiseren.

Erg leuk is dat we met grote regelmaat de kinderen van voorgaande kampen ergens tegen komen. Ook dit jaar was dit weer het geval op een kleine school in Miklusevci waar we Marija aantroffen die in ons tweede kamp te gast is geweest. Ze is inmiddels zelf onderwijzeres en geeft de jongste kinderen van 6 tot 9 jaar les.

We hebben een afspraak met haar gemaakt dat ze samen met een ander meisje uit datzelfde kamp langs zou komen later deze week. Dat zijn de leuke dingen die we meemaken.

Wat niet zo leuk is dat we horen dat de scholen maar een zeer beperkt budget hebben voor materiaal.

Neem nu een pak papier. Iedere leerkracht krijgt per jaar 1 pak papier waar ze het mee moeten doen. Als ze meer nodig hebben dan moeten ze het dus zelf kopen.

Dat hadden we al vaker gehoord en afgelopen april zagen we dat leerkrachten eigen gemaakte jam verkochten op de school en de opbrengst daarvan gebruikte om papier te kopen.

Dat vonden we dus echt niet kunnen dus we besloten om dit keer een halve pallet papier mee te nemen. Een hele pallet is wel goedkoper maar dat kunnen we wat betreft het gewicht niet in de auto hebben.

Op school aangekomen vroegen we om 16 sterkte jongens die konden helpen en groot was de verbazing dat er dus 16 dozen x 5 pakken papier de school in gingen. Twee dozen hebben we nog naar een dependance van deze school gebracht en nog twee dozen brengen we later deze week naar een andere kleine school.

De leerkrachten waren hier zo ontzettend blij mee dat we besloten hebben om in april nog een school blij te maken met zo'n hoeveelheid papier.

De school in Cakovci hoeft zich voorlopig geen zorgen te maken en kunnen hun testen gewoon blijven kopiëren.

Na het bezoek aan deze school vertrokken we naar Vinkovci.

Uit deze stad kwamen de kinderen van het afgelopen kamp. De leerkrachten hadden ons al via facebook uitgenodigd om te komen de afspraak was dus ook al snel gemaakt.

De eerste maandag zouden we er zijn rond half een.

Toen we aankwamen stonden er al twee leerkrachten met een grote groep kinderen te wachten op ons. Dat was zo hartverwarmend om te zien.

Filip had een PowerPoint presentatie gemaakt over zijn stad Vinkovci, die hij helemaal in het Engels presenteerde. Hij liet de mooie dingen over zijn stad zien maar ook wat zijn stad allemaal had meegemaakt. Verder promootte hij de stad ook nog eens. Het was een stad die de moeite waard is om als toerist te bezoeken. Leuk dat hij dit deed voor ons.

Verder hadden alle kinderen iets mee genomen. De één had een fles limonade, de ander koekjes, weer een ander wat worst of brood of pepsils.

De school zorgde dat er bekertjes was en we mochten in de gymzaal zitten. Het was zo ontzettend leuk samenkomen en zo leuk om te zien dat de kinderen het naar hun zin hadden gehad tijdens de drie kamp weken.

In de school hadden de kinderen ook nog twee leuke bordes gemaakt over hun reis en ervaringen in Nederland en dit was tevens een hartelijk welkom voor ons.

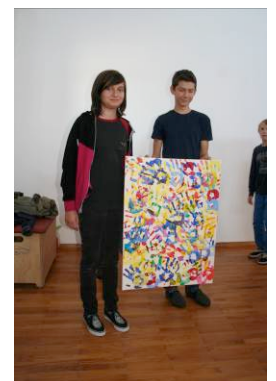
Van de leerkrachten kregen we ook te horen dat het contact met de kinderen zoveel beter was geworden maar ook dat hun cijfers omhoog zijn gegaan en dat het onderlinge contact tussen de kinderen zelf ook nog in stand was gebleven. Ze zochten elkaar nog steeds op ook na schooltijd. Een kind was inmiddels verhuisd en zat op een totaal andere school maar de kinderen hadden hem opgezocht om door te geven wanneer wij zouden komen zodat ook hij erbij kon zijn.

We kregen ook nog een mooi cadeau dat we op ons 'kantoor' (Ton zijn zolder) konden ophangen zodat we aan hen konden blijven denken.

We zijn er heel blij en zullen het een speciale plaats geven.

Om het kamp echt af te sluiten besloten we om met zijn allen te gaan eten en daar hadden de leerkrachten nog een kleine verrassing voor ons. Tijdens het eten kwam er een band die muziek kwam maken speciaal voor ons, de traditionele tamboerica muziek waar we soms ook liedjes van mee konden zingen. Het was een gezellig afscheid van de school en de kinderen en een goed begin van deze week.

We hopen deze week nog nieuws aan jullie te sturen over de keuze van de groep voor het kamp van 2015.

Alvast allemaal weer heel hartelijk bedankt voor jullie support en bijdrage op welke manier dan ook. Dankzij jullie allemaal kunnen wij dit allemaal doen.

Tot de volgende nieuwsbrief en met een hartelijke groet uit Kroatië.

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp
Ton, Tineke en Benno